

De rubriek Excerpta odontologica wordt verzorgd door de volgende vaste medewerkers:

Basiswetenschappen en grensgebieden	A.H.B. Schuurs	Mondziekten en kaakchirurgie	J.M. Nauta
Cariologie	C. van Loveren	Parodontologie	J. Reiker
Restauratieve tandheelkunde	Ch. Penning	Preventieve tandheelkunde	A.M. van Luijk
Endodontologie	W.L. Willemsen	Radiologie	P.F. van der Stelt
Prothetische tandheelkunde (Kroon- en brugwerk)	L.J. Pluim	Materia technica	Ch. Penning
Prothetische tandheelkunde (Volledige prothese)	C. de Baat	Sociale tandheelkunde	J. den Dekker
Gnathologie	M.H. Steenks	Gerodontologie	C. de Baat
Kindertandheelkunde	K.L. Weerheijm	Implantologie	M.S. Cune
Orthodontie	H.J. Rimmelink	Hygiëne	W.R. Moorer
Pathologie	P.J. Slootweg		

Correspondentie betreffende deze rubriek dient u te richten aan: Redactie NTVT, postbus 7161, 1007 MC Amsterdam. Kopieën van in deze rubriek besproken artikelen zijn tegen kostenvergoeding op aanvraag verkrijgbaar bij: L.J.H. Hofman, Bibliotheek Tandheelkunde, Philips van Leydenlaan 25, Postbus 9101, 6500 HB Nijmegen; tel. 024-3614131.

Cariologie

Effect van fluoridebehandeling na preparatie

In dit laboratoriumexperiment werd het effect van een fluoridegelapplicatie na een preparatie voor een amalgaamrestauratie onderzocht. Zestig klasse V-restauraties in menselijke tanden werden verdeeld over 3 groepen van gelijke grootte; de tanden van groep I kregen restauraties zonder fluoridebehandeling, de tanden van groep II kregen een fluoridebehandeling (1,23% APF foam gedurende 4 min.) na restauratie en in groep III ondergingen de tanden eenzelfde fluoridefoambehandeling gedurende 1 minuut na preparatie maar voordat de restauratie werd aangebracht. De foam werd uit de preparatie 'gecondenseerd'. Hierna werden de tanden gedurende 5 dagen in een zure oplossing gelegd (pH 4,4). Van de tanden werden plakjes gezaagd die onder een microscoop met gepolariseerd licht werden bekeken. De

laesiegrootte was $10.221 \mu\text{m}^2$ in de tanden van groep I, $736 \mu\text{m}^2$ in groep II en $529 \mu\text{m}^2$ in groep III. De laesies in groep I waren significant groter dan in beide andere groepen.

De auteurs trekken de conclusie dat in situaties waar geen perfecte randaansluiting is te verkrijgen een fluorideapplicatie cariës zou kunnen voorkomen. Zij maken daarbij de kanttekening dat de waarde van deze conclusie in een klinisch experiment bewezen moet worden.

Bron

DONLY KJ, STUFFELMAN M, GARCIA-GODOY F. Effect of topical fluoride application before and after amalgam restoration replacement on recurrent caries inhibition. *Am J Dent* 1998; 11: 151-153.

M.D. Lagerweij, Amstelveen

Restauratieve tandheelkunde

Directe pulpaoverkapping met adhesieven

Een onderzoek bij proefdieren had ten doel de bruikbaarheid van adhesieven voor een directe pulpaoverkapping vast te stellen. Op de bodem van klasse V-preparaties werd een kleine pulpa-expositie gemaakt. Voor de overkapping werden de volgende producten gebruikt: All-Bond 2 (van Bisco), Bond Well LC (van GC), Liner Bond 2 (van Kuraray), Superbond C & B (van Sun Medical) en als controle Dycal (van LDCaulk). De adhesieven werden op de gebruikelijke wijze geapliceerd, voorafgegaan door etsen van het tandweefsel inclusief de expositie. De elementen werden geëxtraheerd na perioden van 3 tot 60 dagen, ontkalkt, in coupes gesneden en microscopisch beoordeeld op ontstekingsreacties, bacteriële contaminatie en vorming van een dentinebrug.

Lichte ontstekingsreacties werden in alle groepen waargenomen, doch in de groep Superbond C & B in verhoogde mate. Van bacteriële contaminatie was slechts sprake in 2 gevallen in de All-Bond 2-groep. Vorming van een dentinebrug werd in alle groepen gezien. Na 60 dagen verschilde de mate waarin dit onder de adhesieven had plaatsgevonden niet significant van de Dycal-groep, met uitzondering van de Superbond C & B-groep, die iets achterbleef. De auteurs concluderen dat adhesieven veelbelovend zijn als materiaal voor een directe pulpaoverkapping.

Bron

KITASAKO Y, INOKOSHI S, FUJITANI M, E.A. Short-term reaction of exposed monkey pulp beneath adhesive resins. *Oper Dent* 1998; 23: 308-317.

Ch. Penning, Leidschendam

Gerichte krimpstechniek versus laagsgewijs restaureren

De hechting van composiet aan dentine kan verloren gaan door de polymerisatiekrimp. Als middel ter beperking van de krimpkracht wordt laagsgewijs restaureren aanbevolen. Een alternatieve methode is voorgesteld door Fusayama: de gerichte krimpstechniek. Die houdt in dat op de bodem van de preparatie eerst een laagje chemisch hardende composiet wordt aangebracht. Deze laag polymeriseert langzaam en de krimpkracht wordt daarbij gedeeltelijk door vloeï gecompenseerd. Een klinisch experiment had ten doel deze gerichte krimpstechniek te vergelijken met de methode van laagsgewijs restaureren.

In premolaren die voor extractie waren bestemd werden klasse II-preparaties gemaakt met de gingivale outline in het glazuur of in het wortelcement. Een deel van de preparaties werd gerepareerd volgens de gerichte krimpstechniek en een ander deel werd op de gebruikelijke wijze laagsgewijs gerepareerd. Na een